

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 martie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecătorii – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2013 în cauza penală privindu-i pe

Boaghi Sergiu Petru, născut la 07 ianuarie 1981, originar și domiciliat în s.Pășcani, r-nul Criuleni, și

Cojocari Nicolai Alexei, născut la 28 august 1982, originar și domiciliat în s.Pășcani, r-nul Criuleni.

Termenul examinării cauzei:

1. 02.12.2011 - 21.03.2013 - prima instanță,
2. 06.06.2013 - 07.11.2013 - instanța de apel,
3. 11.02.2014 - 26.03.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 21 martie 2013, Boaghi Sergiu și Cojocari Nicolai au fost condamnați în baza art.186 alin.(4) Cod penal la câte 5 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunile civile au fost admise, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Boaghi Sergiu, Cojocari Nicolai și Macarenco Dmitrii a prejudiciului material în beneficiul părților vătămate: Roman Anastasia în sumă de 14750 lei; Munteanu Tudor în sumă de 7400 lei; Savciuc Mihail în sumă de 1300 lei; Balan Svetlana în sumă de 1600 lei; Dabija Constantin în sumă de 10000 lei, Boaghe Anatol în sumă de 8000 lei, Ursu Dumitru în sumă de 800 lei, Balan Chiril în sumă de 2300 lei, Eșanu Veaceslav în sumă de 8000 lei și de la Boaghi Sergiu în beneficiul lui Muștein Elena în sumă de 600 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Macarenco Dmitrii, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței, Boaghi Sergiu și Cojocari Nicolai au fost condamnați pentru faptul că, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Macarenco Dmitrii, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au săvârșit următoarele fapte:

- la 12-13 ianuarie 2011, au pătruns în gospodăria cet.Roman Tatiana din s.Pășcani, r-nul Criuleni, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă totală de 14750 lei;

- la 14-15 ianuarie 2011 au pătruns în gospodăria cet.Balan Svetlana din s.Pășcani, r-nul Criuleni, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă totală de 1600 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă;

- la 19-20 ianuarie 2011, au pătruns în gospodăriile cet.Munteanu Tudor și Savciuc Mihail din s.Pășcani, r-nul Criuleni, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale, cauzându-le părților vătămate o daună materială considerabilă, și anume lui Munteanu Tudor în sumă totală de 7400 lei și lui Savciuc Mihail în sumă totală de 1300 lei;

- la 22 ianuarie 2011, între orele 18.00-23.00, au pătruns în gospodăriile cet.Dabija Constantin și Boaghe Anatol din s.Măgdăcești, r-nul Criuleni, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale ce aparțineau lui Dabija Constantin în sumă totală de 10000 lei și Boaghe Anatol în sumă totală de 8000 lei, cauzându-le părților vătămate o daună materială considerabilă;

- la 13-14 aprilie 2011, au pătruns în gospodăria cet.Ursu Dumitru din s.Ratuș, r-nul Criuleni, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă totală de 800 lei;

- la 14 aprilie 2011, au pătruns în gospodăria cet.Balan Chiril din s.Ratuș, r-nul Criuleni, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă totală de 2300 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă;

- la 16 mai 2011, au pătruns în gospodăria cet.EșanuVeaceslav din s.Pășcani, r-nul Criuleni, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă totală de 8000 lei.

Tot Boaghi Sergiu, la 18 martie 2012, în jurul orei 19.00, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în subsolul casei nr.12 din str.Dacia, or.Cricova, de unde a sustras pe ascuns din debaraua ce aparține cet.Muștein Elena o bicicletă de model „Medison” și alte bunuri în sumă totală de 2000 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpații Boaghi Sergiu și Cojocari Nicolai, care au solicitat:

- inculpatul N.Boaghi, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie recunoscut vinovat în comiterea faptei pe care dînsul a comis-o, și anume pe episodul sustragerii în luna martie 2012 a unei biciclete de la partea vătămată Muștein Elena, cu stabilirea unei pedepse mai blînde, declarînd că celelalte episoade imputate nu au fost comise de el, lipsind probe ce ar confirma vinovăția lui în comiterea acestor furturi;

- inculpatul N.Cojocari, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie recunoscut vinovat pentru fapta comisă, adică furtul de la partea vătămată Balan Chiril, cu stabilirea unei pedepse mai blînde, invocînd că atît în cadrul urmării penale, cît și cercetării judecătorești vinovăția sa pe restul episoadelor de sustragere nu a fost dovedită, și dînsul nu a comis fapte incriminate, dar le-a recunoscut fiind maltratată de colaboratorii de poliție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2013, au fost admise apelurile inculpaților, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boaghi Sergiu și Cojocari Nicolai au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, și, respectiv, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunile civile au fost admise, dispunîndu-se încasarea de la Boaghi Sergiu în beneficiul lui Muștein Elena a prejudiciului material în sumă de 2000 lei și în mod

solidar de la Cojocari Nicolai și Macarenco Dmitrii în beneficiul lui Balan Chiril în sumă totală de 2300 lei.

4.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că:

Boaghi Sergiu, la 18 martie 2012, în jurul orei 19.00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, a pătruns în subsolul casei nr.12 din str.Dacia, or.Cricova, de unde a sustras pe ascuns din debaraua ce aparține cet.Muștein Elena o bicicletă de model „Medison” la prețul de 1400 lei și 30 borcane cu conservații la preț total de 600 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă totală de 2000 lei.

Cojocari Nicolai, în noaptea de 14 aprilie 2011, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Macarenco Dmitrii, au pătruns în gospodăria cet.Balan Chiril din s.Ratuș, r-nul Criuleni, de unde au sustras pe ascuns 18 găini și trei cocoși în sumă totală de 2300 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

4.2. Instanța de apel a indicat că, în urma verificării și cercetării suplimentare a probelor administrate de prima instanță, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că prima instanță greșit i-a condamnat pe S.Boaghi și N.Cojocari în baza art.186 alin.(4) Cod penal, pe când acțiunile acestora corect urmează a fi încadrate în baza art.186 alin.(2) Cod penal, deoarece inculpații, fiind interogați în cadrul cercetării judecătorești nu și-au recunoscut vina pe episoadele de sustragere pe ascuns a bunurilor din gospodăriile părților vătămate T.Roman, S.Balan, T.Munteanu, M.Svaciu, C.Dabija, A.Boaghe, D.Ursu și V.Eșanu, dar au recunoscut - inculpatul S.Boaghi comiterea sustragerii bicicletei și borcanelor cu conservături de la partea vătămată E.Muștein, iar inculpatul N.Cojocari - comiterea sustragerii păsărilor de la partea vătămată Ch.Balan.

De asemenea, instanța a menționat că prima instanță, recunoscându-i vinovați pe inculpați pe toate capetele de acuzare, neîntemeiat și-a bazat soluția pe declarațiile acestora date la urmărirea penală, a părților vătămate T.Munteanu, M.Savciuc, A.Boaghe, A.Roman, S.Balan, C.Dabija, D.Ursu, V.Eșanu, precum și probele scrise, și anume plîngerile părților vătămate privind tragerea la răspundere penală a persoanelor necunoscute, care le-au sustras bunurile materiale, procesele-verbale de cercetare și de reconstituire a declarațiilor la fața locului, deoarece inculpații nu și-au susținut declarațiile date de ei în cadrul urmării penale, nici una din părțile vătămate nu a declarat că cunoaște persoanele care le-a sustras bunurile materiale, iar procesele-verbale de reconstituire a declarațiilor la fața locului sînt unele incomplete, lipsind descrierea detaliată a efectuării acestor acțiuni de urmărire penală, menționîndu-se pe scurt că persoana învinuită a declarat de unde și ce a sustras, în lipsa apărătorului, în care sînt ștersături și corectări.

Astfel, instanța a conchis că vina inculpaților S.Boaghi și N.Cojocari în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal nu a fost dovedită, iar procurorul nu a prezentat în ședința instanței de apel probe pertinente și concludente în sensul confirmării vinovăției acestora în cele incriminate. Instanța a reținut că acuzarea și-a bazat învinuirea pe declarațiile lui S.Boaghi și N.Cojocari de recunoaștere a vinovăției în cadrul urmării penale și ale inculpatului D.Macarenco date în cadrul cercetării judecătorești sub jurămînt, pe motiv că a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției la urmărirea penală, însă din declarațiile acestuia date în cadrul cercetării

judecătorești s-a stabilit că el nu recunoaște în totalitate vinovăția, cauza fiind examinată în procedură generală. Astfel, declarațiile inculpaților date la urmărirea penală, care nu au fost susținute de ei în instanța de judecată, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece nu se confirmă prin alte probe obiective, utile și veridice. În acest sens, instanța de apel a reiterat că, potrivit art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv sau principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Reieșind din circumstanțele stabilite, instanța de apel a constatat că din volumul învinuirii aduse inculpaților S.Boaghi și N.Cojocari a fost demonstrată vinovăția acestora doar în sustragerea bunurilor de la părțile vătămate E.Muștein și Ch.Balan, în legătură cu ce din învinuire urmează a fi excluse celelalte capete de învinuire, care nu au fost probate în cadrul cercetării judecătorești.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța de apel, ținând seama de prevederile art.61, 75, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de persoana acestora, care se caracterizează negativ, iar S.Boaghi anterior a fost judecat, a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea lor poate avea loc doar prin stabilirea pedepsei închisorii.

La fel, instanța a conchis că acțiunile civile înaintate de părțile vătămate E.Muștein și Ch.Balan, în temeiul art.387 Cod de procedură penală, urmează a fi admise, iar asupra celorlalte acțiuni civile nu se va expune.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpaților în baza art.186 alin.(2) Cod penal, pe când prima instanță a dat o încadrare juridică corectă acțiunilor acestora, deoarece probele administrate, examinate și cercetate în cadrul ședinței de judecată confirmă sustragerea bunurilor de la toate părțile vătămate de către ultimii, probe care corect au fost puse la baza sentinței de condamnare și care neîntemeiat au fost excluse de instanța de apel, considerând că nu demonstrează vinovăția acestora, fără a le aprecia la justa lor valoare, și anume declarațiile părților vătămate T.Munteanu, M.Savciuc, A.Boaghe, A.Roman, S.Balan, C.Dabija, D.Ursu, V.Eșanu, probele scrise - plîngerile părților vătămate privind atragerea la răspundere penală a persoanelor necunoscute, care le-au sustras bunurile materiale, procesele-verbale de cercetare și de reconstituire a faptei la fața locului; instanța de apel a lăsat fără apreciere declarațiile inculpatului N.Cojocari date în calitate de învinuit, unde în prezența apărătorului a recunoscut vina pe toate capetele de acuzare, astfel că hotărîrea instanței de apel contravine cerințelor art.394 alin.(1) pct.2) și alin.(3) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea

soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, precum și cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din recurs, autorul recursului critică decizia instanței de apel în partea reîncadrării acțiunilor inculpaților S.Boaghi și N.Cojocari în baza art.186 alin.(2) Cod penal, considerînd că instanța de apel a dat o apreciere unilaterală probelor prezentate de partea acuzării care, în opinia recurentului, dovedesc vinovăția inculpaților în săvîrșirea de către aceștia a infracțiunii prevăzute de alin.(4) al art.186 Cod penal.

La acest capitol, Colegiul menționează că, potrivit art.101 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, instanța apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă prezentată de părți, nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

Astfel, instanța de apel, examinînd apelurile inculpaților, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată, a audiat suplimentar inculpații S.Boaghi și N.Cojocari, părțile vătămate T.Munteanu, A.Boaghe, M.Savciuc, a cercetat probele scrise care au stat la baza sentinței, dîndu-le o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, în urma căreia corect a ajuns la concluzia privind excluderea din învinuirea inculpaților a episoadelor de furt de la părțile vătămate T.Munteanu, M.Savciuc, A.Boaghe, A.Roman, S.Balan, C.Dabija, D.Ursu, V.Eșanu și încadrării faptelor săvîrșite de inculpații S.Boaghi, pe episodul de sustragere de la partea vătămată E.Muștein, în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, și N.Cojocari, pe episodul de sustragere de la partea vătămată Ch.Balan, în baza art.186 alin.(2) lit.c), b), d) Cod penal, pe motiv că această stare de fapt și de drept stabilită concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate în cadrul examinării cauzei.

Colegiul penal consideră că instanța de apel just a ajuns la o astfel de concluzie și corect a reținut că doar pe aceste două capete de acuzare a fost dovedită vinovăția inculpaților, deoarece restul probelor prezentate de acuzare, nu confirmă faptul că S.Boaghi și N.Cojocari ar fi comis furtul bunurilor materiale de la celelalte părți vătămate.

Astfel, analizînd materialele cauzei și decizia atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate, și anume că aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat declarațiile inculpaților date în prima instanță și în instanța de apel, și nu a luat în considerație declarațiile acestora date la urmărirea penală, unde dîșii și-au recunoscut integral vinovăția, nu pot fi reținute, deoarece instanța de apel, apreciînd declarațiile date în cadrul cercetării judecătorești de către S.Boaghi, unde dînsul a recunoscut doar episodul de sustragere a bunurilor de la partea vătămată E.Muștein și de către N.Cojocari, privind recunoașterea doar a episodului de sustragere de la partea

vătămată Ch.Balan, conform propriei convingeri, corect a reîncadrat faptele săvârșite de inculpați în prevederile art.186 alin.(2) Cod penal.

Instanța de apel a motivat că vina inculpaților S.Boaghi și N.Cojocari în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal nu a fost dovedită, procurorul neprezentînd în ședința instanței de apel probe pertinente și concludente în sensul confirmării vinovăției inculpaților în săvârșirea furturilor de la părțile vătămate T.Munteanu, M.Savciuc, A.Boaghe, A.Roman, S.Balan, C.Dabija, D.Ursu, V.Eșanu. Instanța a reținut că acuzarea și-a bazat învinuirea pe declarațiile inculpaților de recunoaștere a vinovăției date la urmărirea penală, pe care aceștia nu le-au susținut în cadrul cercetării judecătorești, N.Cojocari invocînd că a recunoscut faptele imputate fiind maltratat de către colaboratorii de poliție, iar alte probe obiective, pertinente și concludente care ar demonstra vinovăția acestora în comiterea acestor episoade de furturi, nu au fost prezentate.

Astfel, instanța corect a menționat că declarațiile inculpaților date la urmărirea penală, care nu au fost susținute de ei în instanța de judecată, și care nu se confirmă prin alte probe pertinente și concludente, în temeiul art.389 Cod de procedură penală, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

Totodată, Colegiul constată că în materialele cauzei este prezentă ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Criuleni, M.Caras din 23.10.2013 privind începerea urmăririi penale în baza art.166¹ alin.(3) Cod penal, pe faptul acțiunilor de tortură în privința lui N.Cojocari de către inspectorii de poliție.

La fel, neîntemeiat este și argumentul recurentului, precum că motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii atacate, deoarece hotărîrea adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivului hotărîrii, acesta fiind expus destul de clar. Instanța de apel în hotărîrea adoptată a constatat și indicat expres din care motive acțiunile inculpaților nu constituie elementele componente ale infracțiunii prevăzute de alin.(4) art.186 Cod penal.

De asemenea, Colegiul consideră neîntemeiat și argumentul recurentului, precum că instanța de apel nu a indicat motivele pentru care a respins probele acuzării aduse în sprijinul învinuirii, reieșind din faptul că apelul consituie o continuare a judecării fondului cauzei, iar art.414 alin.(4) Cod de procedură penală, prevede posibilitatea instanței de a da o nouă apreciere probelor administrate în prima instanță.

Colegiul atestă că, la judecarea apelului, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), precum și la administrarea oricăror probe noi. Însă, odată ce procurorul participant în instanța de apel nu a prezentat noi probe, ce ar demonstra sustragerea de către inculpate a bunurilor de la toate părțile vătămate, dar a solicitat doar cercetarea probelor care au stat la baza sentinței, nu se întrevede careva erori comise de instanța de apel, ce ar motiva casarea hotărîrii atacate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept, care ar afecta hotărîrea în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, decide asupra inadmisibilității acestuia.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui Boaghi Sergiu și Cojocari Nicolai, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, semnată la 10 aprilie 2014, pronunțată integral la 23 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu